

Učitel

Jmenuji se J.S. a pocházím z jižních Čech. Moji rodiče pracovali v zemědělství, kde jsem samozřejmě musel pomáhat s různou prací, i já sám jsem se živil jako dřevorubec. Po skončení čtyřleté měšťanky jsem šel v roce 1956 na jedenáctiletou střední školu, která nahrazovala bývalé gymnázium. Po maturitě jsem se vydal na vysokou školu zemědělskou, ale po roce jsem studium opustil a vystudoval jsem pedagogickou školu v Českých Budějovicích. Mé první zaměstnání bylo vyučování dětí v dětském domově v Protivně. Poté jsem musel nastoupit základní vojenskou službu v Plané u Mariánských Lázní u PS útvaru a na pohraniční rotě. Když jsem skončil vojnu, vrátil jsem se zpět do Protivína. Další rok (1961) jsem se odstěhoval do Plané. Byl jsem aprobován na první až pátý stupeň základní školy, ale chyběli vyučující na druhý stupeň, tj. šestá až devátá třída. Vybral jsem si aprobaci biologie a tělocvik. A proto jsem začal studovat pedagogický institut v Karlových Varech. Studium jsem dokončil roku 1965 státní závěrečnou zkouškou. Doba do roku 1968 byla politicky uvolněnější, ale po srpnu roku 1968, kdy se na území Československa objevila vojska Varšavské smlouvy, nastal zvrát. V dalším období se každý učitel musel vyjádřit, zda se vstupem vojsk souhlasí či nesouhlasí. Já jsem jeden z těch, kteří řekli, že nesouhlasí, a tak jsem si rozhodl o svém dalším osudu. Následovalo přeložení do Černošína, kde jsem učil od roku 1970 do roku 1971. Po roce mi bylo sděleno, že nemohu se svými názory ve školství dále pokračovat. Dostal jsem nabídku pracovat v uranových dolech, ale naštěstí v Plané nastoupil ortoped z Plzně, který dělal průzkum, jak vypadá zdravotní stav dětí na tachovských školách z ortopedického hlediska. Zjistil, že mnoho dětí má vady růstu. Proto sháněl někoho, kdo by měl kvalifikaci pro tuto práci. V tu dobu, kdy jsem nastupoval do zdravotního zařízení, mi nebylo uznané žádné vzdělání, a proto jsem nastoupil jako nižší zdravotní pracovník na rehabilitačním oddělení s ještě nižším platem, než byl tehdy ve školství. V rámci rehabilitace jsem spolupracoval s ortopedy a objížděl jsem jednotlivé polikliniky ve Stříbře, Tachově a Plané, kde jsem měl skupiny dětí, se kterými jsem prováděl nápravná cvičení a kromě toho jsem měl část úvazku na rehabilitačním oddělení nemocnice v Plané. O prázdninách jsem vozil děti na tři týdny na prázdninové tábory v Peci pod Čerchovem. Tyto tábory organizoval Červený kříž pro děti, které měly vady páteře. Poté jsem si musel udělat doplňovací maturitní zkoušku na zdravotní škole v Praze. Další odbornost jsem začal tříletým atestačním studiem v Brně. Rok před revolucí jsem byl v listopadu 1988 přijat na učiliště v Plané jako vychovatel. Po pádu komunismu v roce 1989 jsem mohl nastoupit v rámci rehabilitace na své původní učitelské místo na ZŠ v Plané. V dalším roce byl vypsán konkurz na místo ředitele SOU v Plané. Byl jsem vybrán a působil jsem na této škole 8 let. V roce 1998 po dovršení důchodového věku jsem nastoupil na částečný úvazek na místo vedoucího DDM v Plané. Svoji činnost na tomto zařízení jsem ukončil v roce 2006.

Opravdu zlomové období pro mě bylo roku 1968 v srpnu, kdy do Čech vstoupila vojska Varšavské smlouvy, a v roce 1969 byla změna vedení KSČ, odešel Dubček a nastoupil Husák, který nastolil období normalizace, a v rámci tohoto byly dělány pohovory na pracovištích. Potom to byl rok 1989, kdy došlo ke změně režimu. Vlastně v tom komunistickém režimu jsem byl v takovém stálém hledáčku estébáků, takže mě předvolávali k různým výslechům, proto to pro mě bylo takové nepříjemné období. Byla to nepříjemná doba pro všechny, kteří nesouhlasili s režimem, a nejvíce se takového člověka dotýkalo, že byl v druhé kategorii lidí, kteří měli nějak omezený život, například nemohli cestovat k sousedům za hranice země, nebo jim nebylo uznané vzdělání, i když to byli vystudovaní lidé.